

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De Imitatione Christi Libri Qvatvor

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. XXV. De feruenti emendatione totius vitæ nostræ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45760)

58 DE IMITATIONE
dicium timeat. Bonum tamen est, vt
si necdum amor à malo te reuocat,
saltem timor gehennalis coërceat.
Qui verò timorem Dei postponit,
diu stare in bono non valebit, sed dia-
boli laqueos citiùs incurret.

C A P. XXV.

*De feruenti emendatione totius
vite nostrae.*

2 Tim. 1 **E**STO vigilans & diligens, in Dei
4. seruitio: & cogita frequenter,
ad quid venisti, & cur sæculum reli-
quisti? Nõne vt Deo viueres, & spi-
ritualis homo fieres? Igitur ad pro-
fectum ferueas, quia mercedem labo-
rum tuorum in breui recipies: nec erit
tunc ampliùs timor aut dolor, in fini-
bus tuis. Modicum nunc laborabis,
& magnam requiem, imò perpetuam
lætitiã, inuenies. Si tu permanseris
fidelis & feruidus in agendo, Deus
procul dubio erit fidelis & locuples
in retribuendo. Spem bonam retine-
re debes, quòd ad palmam peruenies:
sed securitatem capere non oportet,
ne torpeas, aut elatus fias.

2 Cùm

2 Cùm quidam anxius, inter metum & spem frequenter fluctuaret, & quadam vice mœrore confectus, in Ecclesia ante quoddam altare se in oratione prostrauisset, hæc intra se reuoluit dicens: O si scirem, quòd adhuc perseueraturus essem! statimque audiuit diuinum intus responsum: Quid, si hoc scires, quid facere velles? Fac nunc, quod tunc facere velles, & benè securus eris. Moxque consolatus, & confortatus, diuinæ se commisit voluntati, & cessauit anxia fluctuatio. Noluitque curiosè inuestigare, vt sciret, quæ sibi essent futura: sed magis studuit inquirere, quæ esset voluntas Dei beneplacens & perfecta, ad omne opus bonum inchoandum & perficiendum. Rom. 12.

3 Spera in Domino, & fac bonitatem (ait Propheta) & inhabita terram, & pascêris in diuitiis eius. Vnum est, quod multos à profectu, & feruenti emendatione retrahit: horror difficultatis, seu labor certaminis. Enimuerò, illi maximè præ ceteris in virtutibus proficiunt, qui ea, quæ sibi magis grauiâ & contraria sunt, viri-

lius vincere nituntur. Nam ibi homo plus proficit, & gratiam meretur ampliolem: vbi magis seipsum vincit, & in spiritu mortificat.

4 Sed non omnes habent æquè multum, ad vincendum & moriendum. Diligens tamen æmulator, valentior erit ad proficiendum, etiam si plures habeat passiones, quàm alius benè morigeratus, minùs tamen feruens ad virtutes. Duo specialiter ad magnam emendationem iuuant: videlicet, subtrahere se violenter, ad quod natura vitiosè inclinatur: & feruenter instare pro bono, quo ampliùs quis indiget. Illa etiam studeas magis cauere & vincere, quæ tibi frequentius in aliis displicent.

5 Ubique profectum tuum capias: vt si bona exempla videas vel audias, ad imitandum accendaris. Si quid autem reprehensibile consideraueris, caue ne idem facias; aut si aliquando fecisti, citiùs emendare te studeas. Sicut oculus tuus alios considerat, sic iterùm ab aliis notaris. Quàm iucundum & dulce est, videre feruidos & deuotos fratres, benè morigeratos & disciplina-

plinos. Quàm triste est & graue, *Ephe. 5.*
 videre inordinatè ambulantes: qui ea, *Co 1.*
 ad quæ vocati sunt, non exercent. *Cor 12.*
Eccl. 3.

Quàm nociuum est, negligere voca-
 tionis suę propositum: & ad non com-
 missa sensum inclinare?

6 Memor esto arrepti propositi, &
 imaginem tibi propone Crucifixi. Be-
 nè verecundari potes, inspecta vita Ie-
 su Christi: quia necdum magis illi te
 conformare studuisti, licet diu in via
 Dei fuisti. Religiosus, qui se intentè
 & deuotè in sanctissima vita & passio-
 ne Domini exercet, omnia vtilia &
 necessaria sibi, abundāter ibi inueniet:
 nec opus est, vt extra Iesum, aliquid
 melius quærat. O si Iesus crucifixus *Gal. 2.*
 in cor nostrum veniret, quàm citò & *Co 6.*
 sufficienter, docti essemus?

7 Religiosus feruidus, omnia benè
 portat & capit, quæ illi iubentur. Re-
 ligiosus negligens & tepidus, habet
 tribulationem super tribulationem, &
 ex omni parte patitur angustiam: quia
 interiori consolatione caret, & exte-
 riorem quærere prohibetur. Religio-
 sus extra disciplinam viuens, graui
 patet ruina. Qui laxiora quærit &

remiffiora, femper in anguftiis erit: quia aut vnum, aut reliquum fibi difplicebit.

8 Quomodo faciunt, tam multi alij religiofi, qui fatis arctati funt, fub disciplina clauſtrali? Rarò exeunt, abſtractè viuunt, pauperrimè comedunt, groſſè veſtiuntur, multùm laborant, parum loquuntur, diu vigilant, mature ſurgunt, orationes prolongant, frequenter legunt, & ſe in omni diſciplina cuſtodiunt. Attende Carthuſienſes, Cifterciennes, & diuerſæ Religio- nis monachos ac moniales: qualiter omni nocte, ad pſallendum Domino aſſurgunt. Et ideò turpe eſſet, vt tu deberes in tam ſancto opere pigritare: vbi tanta multitudo religioſorum, incipit Deo iubilare.

9 O ſi nihil aliud faciendum incumberet, niſi Dominum Deum noſtrum toto corde & ore laudare! O ſi numquam indigeres comedere, nec bibere, nec dormire: ſed ſemper poſſes Deum laudare, & ſolummodò ſpiritualibus ſtudiis vacare: tunc multò felicior eſſes quàm modò, cùm carni ex qualicumque neceſſitate ſeruis.

Vti-

Vtinam non essent istæ necessitates, sed solummodò spirituales animæ refectiones, quas (heu) satis rarò degustamus.

10 Quando homo ad hoc peruenit, quòd de nulla creatura consolationem suam quærit, tunc ei Deus primò perfectè sapere incipit: tunc etiam benè contentus de omni euentu rerum erit. Tunc nec pro magno lætatur; nec pro modico contristabitur: sed ponit se integrè & fiducialiter in Deo, qui est ei omnia in omnibus: cui nihil vtique perit nec moritur, sed omnia ei viuunt, & ad nutum incunctanter deseruiunt.

11 Memento semper finis, & quia perditum non redit tempus. Sine sollicitudine & diligentia, numquam acquires virtutes. Si incipis tepescere, incipies malè habere. Si autem dederis te ad feruorem, inuenies magnam pacem, & senties leuiorem laborem, propter Dei gratiam, & virtutis amorem. Homo feruidus & diligens, ad omnia est paratus. Maior labor est resistere vitiis & passionibus, quàm corporalibus insudare laboribus. Qui

paruos

Ro. 11.

1.

Cor. 8.

12. &

15.

Eccli. 7.

Apo. 3.

Eccli.

19.

paruos non vitat defectus, paulatim
labitur ad maiores. Gaudebis semper
vespere, si diem expendas fructuosè.
Vigila super teipsum, excita teipsum,
admone teipsum; & quicquid de aliis
sit, non negligas teipsum. Tantum
proficies, quantum tibiipfi vim intu-
leris. Amen.

F I N I S.

THO-